

Men samtidig med at Forholdene strammes i saa overordentlig høj Grad, som det er sket, udfoldes der her i Landet en overordentlig stor Luksus, hvorved de let fortjente, store nye Indtægter kastes bort paa en ofte, synes jeg, forargeligt fremtrædende Maade. Der udfoldes paa mange forskellige Omraader en Luksus, som jeg forstaar, at de, der lider haardt under Dyrtidens Tryk, ikke kan andet end se paa med en vis Bitterhed. Der er ikke andet at gøre for at raade Bod herpaa og for nogenlunde at sikre Statskassens Stilling end at lægge Beslag paa de Indtægtskilder, som det overhovedet er muligt at faa fat paa, at indrette Lovgivningens saaledes, at de, der har haft de særlig store Indtægter paa Grund af Krigssituationen, paa forskellig Maade kommer til at yde en væsentlig Part af disse til det offentlige.

Jeg har gentagne Gange henpeget paa Nødvendigheden af at forøge Merindtægtsskatten og har tillige flere Gange krævet en Forøgelse af Skatten paa de større Indtægter og Formuer, som ikke kommer ind under Merindtægtsskatten. Jeg tror at kunne skønne, at den højtærede Finansminister er enig i dette, og at Forslag i denne Retning vil fremkomme, saa snart det i December d. A. har vist sig, hvor meget Merindtægtsskatten indbringer. Jeg har ogsaa udtalt et Ønske om Forøgelse af Børsstempelskatten og ligeledes om paa forskellig Maade at ramme det store Luksusforbrug, der finder Sted her i Landet. Jeg gentager, at mit Parti vil være med til at forøge Merindtægtsskatten og den egentlige Indtægts- og Formuebeskatning saa meget, som det paa nogen Maade er muligt, og som Omstændighederne paakræver, men jeg maa sige, at jeg ikke tror, at Foranstaltninger af denne Art i Tidens Løb vil være tilstrækkelige, og det har man heller ikke ment i andre Lande. Hvis man kaster Blikket hen over den Skattelovgivning, som i Anledning af Krigsforholdene og Dyrtiden er fremkommet i andre Lande, ikke alene de krigsførende, men ogsaa de neutrale, vil man se, at man ved Siden af de Skatteklender, jeg her har nævnt, i stigende Omfang søger til Luksusbeskatning af forskellig Art. Indførelse eller Forøgelse af Forlystelsesskat, en Ekstrabeskatning af Personautomobiler, Forøgelse af Toldindtægterne for Indførelse af Luksusvarer og forskelligt andet i lignende Retning hører til Dagens Orden i samtlige Lande, krigsførende saavel som neutrale. Overfor de Antydninger, jeg herom

fremsatte ved Finanslovforslagets første Behandling, svarede den højtærede Finansminister, at dette vilde ikke kunne have nogen større finansiel Betydning. En Fordobling af Forlystelsesskatten vil kunne skaffe en Indtægt paa noget over en Million Kroner, en klækkelig Beskatning af Personautomobiler i Lighed med den, der finder Sted i England, vil kunne skaffe nogle faa Hundredtusinde Kroner. Noget lignende vil man kunne sige om de andre enkelte Krav, som i den Retning kunde fremføres. Man vil i de enkelte Tilfælde maaske kun kunne faa en Indtægt af en halv eller en hel Million, eller maaske mindre endnu, men tilsammen bliver alt dette til noget og bliver et værdifuldt Supplement til den Hovedindtægt, vi skal have af Merindtægtsskatten og Skatten paa større Indtægter og Formuer. Og at det ikke er unødvendigt at gaa hertil, viser, som sagt, samtlige andre Landes Eksempel.

Der er ogsaa et andet Forhold, som mit Parti under de Forhandlinger, som er gaaet forud for dette Lovforslags Fremsettelse, stærkt har haft Opmærksomheden henvendt paa, det er en Forøgelse af Jernbanetaksterne. Det er ingenlunde, fordi vi mener, at Jernbanetaksterne bør udnyttes til at fremskaffe en egentlig Indtægt for Statskassen, men fordi vi mener, at som Forholdene har udviklet sig, trues vi med, at Statsbanedriften enten aldeles ingen Rente vil give af de Kapitaler, som er anbragte i dem — og det er jo dog omtrent 306 Mill. Kr. —, eller endog muligvis vil give Underskud. Paa Finanslovforslaget for det kommende Aar er Overskuddet ansat til omtrent $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men regner vi kun en Forrentning af de Kapitaler, som er anbragte i Statsbanedriften, med $4\frac{1}{2}$ pCt. — og det er, som bekendt, for lavt, hvis vi skal lægge til Grund, hvad vi nu maa betale i Rente af de Laan, Staten stifter, medens det er en Forrentning, som nogenlunde kunde passe overfor det sidste faste Laan, vi optog før Verdenskrigen —, skulde Statsbanedriften for at give normal Forrentning give et Overskud af omtrent $13\frac{3}{4}$ Mill. Kr. De $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Statsbanerne nu er anslaaet til at ville give i Overskud, betyder altsaa i Virkeligheden et Tilskud fra Statskassen til Jernbanedriften paa over 6 Mill. Kr. aarlig. Og maaske viser det sig ved Aarets Slutning, at Overskuddet af Statsbanedriften har været henad Nul eller maaske endog Nul eller derunder — Resultatet for det første Halvaar, som viser en Aftagen i dette Overskud paa henvend 4 Mill. Kr., kunde meget vel tyde her-